17 Φεβρουαρίου 2015

Ένα συγκλονιστικό αλλά διδακτικό περιστατικό από την Ι.Μ. Διονυσίου! († αρχιμ. Γαβριήλ Διονυσιάτου)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

…Ίνα μη όμως νομισθή υπό τίνος ότι μόνον τα καλά αναφέρομεν, καίτοι ουδέν το απόλυτον εν τω κόσμω τούτω, γράφομεν και το δεύτερον θέμα, υπόθεσιν έχον συμβάν γενόμενον πέντε έτη προ της ημετέρας ελεύσεως εν τη Μονή και γνωστόν εις όλους τους τότε πατέρας αυτής.

Ήτο η 25 Νοεμβρίου του 1905 και εν τη εσπερινή τραπέζη εγίνετο υπό του διαβαστού ανάγνωσης εις τον βίον της Αγίας Αικατερίνης, συνέπεσε δε να τελείωση ούτος πριν ή λήξη το δείπνον των αδελφών και ο διαβαστής διηπορείτο πόθεν να συμπλήρωση το υπόλοιπον, οπότε εις εκ των μικρών και απλουστέρων αδελφών Νεόφυτος τούνομα, του είπε να βάλη εκ των υπολοίπων του Αγίου Μερκουρίου. Εις τούτο ο παρακαθήμενος εν τη Τραπέζη Γέρων Συμεών επί έτη τυπικάρης της Μονής συναρπαγείς υπό του θυμού διά την παρέμβασιν εις τα

δικαιώματα του του απλού Νεοφύτου, εξεστόμισε κατ’ αυτού ενώπιον όλων την λέξιν «σκασμός», όπερ κατελύπησεν όλους τους αδελφούς και αυτόν ίσως τον ίδιον, άλλα πλείον πάντων τον Νεόφυτον, όστις εκ φιλαδελφίας μόνης έσπευσε να οδηγήση τον αδελφόν και ουχί εκ προθέσεως να περιφρονήση τον τυπικάρην.

Δεν παρήλθον πέντε λεπτά και ηγέρθησαν της τραπέζης οι αδελφοί, και καθ’ ήν στιγμήν ο διαβαστής έλεγε την ευχαριστίαν του δείπνου ο Γέρων Συμεών έπεσεν εις το δάπεδον της τραπέζης ως κεραυνόπληκτος εκ συγκοπής της καρδίας και απεβίωσε, προς γενικήν λύπην αλλά και κατάπληξιν της αδελφότητος, και έπεσε φόβος και τρόμος έπ’ αυτούς ενθυμουμένων τους λόγους του Κυρίου «οράτε μη καταφρονήσητε ενί τούτων των μικρών, λέγω γαρ υμίν ότι οι άγγελοι διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του Πατρός μου του εν ουρανοίς» (Μτ. 18, 10). Δεν γνωρίζομεν την περαιτέρω κρίσιν του Θεού εν προκειμένω, νομίζω όμως ότι η ευσπλαγχνία του η άπειρος, απέβλεψεν εις δύο τινά, πρώτον εις τον σωφρονισμόν των άλλων αδελφών και δεύτερον εις την τιμωρίαν και εξιλέωσιν του καταφρονήσαντος.

Κατά κοινήν ομολογίαν ο τυπικάρης Συμεών ήτο καθ’ όλα καλός, σώφρον, τίμιος, ευλαβής και εις άκρον ζηλωτής της εκκλησιαστικής ευταξίας, ήτο μόνον απότομος προς τους αδελφούς, εν ολίγοις του έλειπε το έλαιον όπως εις τας μωράς παρθένους. Καταδυναστεύομεν πολλάκις τον πτωχόν, τον ασθενή και νομίζομεν ότι ουδένα κίνδυνον διατρέχομεν εκ τούτου, και δεν γνωρίζομεν ότι ο στεναγμός αυτών και η αναφορά του φύλακος αγγέλου φθάνουσι πάραυτα εις τα ώτα Κυρίου Σαβαώθ, του ειπόντος «εφόσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων εμοί εποιήσατε» (Μτ.25,40).

Αρχιμ. Γαβριήλ Διονυσιάτου (†) 1983, Λαυσαϊκόν του Αγίου Όρους, Β’ Έκδοσις, Άγιον Όρος 2002

Πηγή: *artoklasia.blogspot.ca*